

Branko Maleš

Kristal

brda su čeličnih češljeva
čije su tunike klinasti jezici
kovino – krpo prolupana!

ko razvalina glina se razlila
pukotine žderu svijeću
u tamnom ledu jednjaka
naslagane su pčele

fotonsko je saće – kožnata riječ
gdje se sabire mrak
na čađavoj livadi!
seljaci od toga češljaju mačeve
koji se slušaju kao biljna štiva

u jutarnjoj sapunici
leti lice
ko u bijeloj jedrilici sve se događa
i usta pjena – ko čipka kovrča

ko mraz šišti uže štuke
nokat srebra puca po kat
ćuk i ćup puše se uz potok
potok – kolac zime

trgovci čije kose oči
glasno govore i nategnutoj koži
u bisagama nose mladu algebru
- i uši saga

o, blistav si silos
ko losos
kolos slova!
ko uljez – prospe se ulje po porculanu

Pravim tekst

šaka koja se skuplja pa otvara
to je pompa to je srce-mišić-debel
to je ritam-dobar-dabar
djeca iz školice kad krenuste
igraste se školice cortasarove
to je šaka koja baca
(u nebo)
pljosnat plitičast komad
nebo je iznad 7
nebo je odsječak kruga
(zašto uvijek krug)
najbolji đaci stižu u nebo
šaka koja se rastvara žičasto u 5 smislova
rastuć cvatuć lokvanj jest posve
dobro je što poznajemo dvojicu: ako i ali
(to isključuje mogućnost jedne istine)
naše su kose sijede
i od toga pravimo priču
kaučukovac ko gaučo jauče:
to je uživanje grla

kako da te oslovim?

moja je žena zaspala na krevetu!
televizija se sama ugasila i postala
namještaj, ja sam udahnuo duboko i
sada ronim!
u takvoj tišini sve uspijeva!
kao munja, oslobođena najlonske
vrećice, mojoj je ženi sijevnula brada!
kad se okrenula, imala je bradu kao
filozofija!
koliko hegela na krevetu!
dao sam joj ruže i rekao:
kakav dan!
izbjegavali smo denuncirajuću sintaksu,
nije se, zapravo, znalo tko s kim razgovara
a tko spava!
bio sam toliko učitiv da je svjetiljka pre-
gorjela!
hoćemo li? rekao sam pokazujući mrak
svjetlo je konačno postalo tema!
nisam znao napušta li me kad je krenula,
kad je krenuo prema iscrpljenoj žarulji?
možda je već postala sveta!
možda je već negdje slave kao datum!
možda je slana ispod brade?
tko to zna, dragi?
vodoinstalateri su bistri ljudi, ali gdje
naći tako brzo jednog bistrog vodoinstalatera
u zagrebu
koji je ekonomsko, političko i kulturno središte
hrvatske?
moram odmah na mjesec! koliko smeća?!
haa! vikat ću prema zaječvoj!
moja žena sanja, a ja gledam njen san!
probudit ću je,
slika je sve lošija
boje su dlakave!
ako se probudi, pričat ćemo o video-recorderu!
sve je tema!

* * *

nacrtao sam brata
vikend je
a on govori 500
jezika
uđu u naranču, budi meso
za usne!
hrana je ljubljenje
glad je usamljenost
prišt je bol na slovu A
ako se bol zaljubi
evo epidemije!
to je veselje!
pogledaš me
a ja te pojedem kao
boga!
trčimo! zajedno!
zarađujemo prostor
evo, tu je sunce, krava
usred mlijeka tone u
čistu pravdu
bijelo je! još je bijelo!
tu ćemo biti bolesni
sve stane u nekoliko
sekundi!
ma, manje!
što je manje?

dva mala vremena

na 1 živiš ti
na 2 on pije zrak
i misli u kilogramima
evo tebi velika usta
čuvaj nas od
oblaka, oblika, likova
lijekova
svi krađu naše tekstove
igraju ih na nebu za
tko zna koliko brzih bogova!
on neka bude debeo!
zasad jede i pamti!
doći će do sudara na nebu
iz usta ti pršte male
kćerke
manje od mišjeg sna
trče u vunu! treba sakriti
život! sreću!
iz njega puca dcm
sinova!
još su debeli, još se mole
školjci!
ali, prvi jure u ciklone
jedra su njihov seks!
drugi su medvjedi! evo ih
na jagodi! plaču!
treći pljuju u usta, naglo
mršave, bježe od oca na
nepoznatim jezicima!
općine, općine u maloj plavoj
aziji!
ali, mnogi bi se vratili iz oca
žarko žele u tvoja usta
u vunu
u banku
tu se točno živi od 1 do 9!
što ćemo s njima?
ništa?
misliš, nula?